Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

ET KVART ÅRHUNDREDE

AF

AALBORG AMTS LANDBOFORENINGS

125-ÅRIGE HISTORIE

Et kvart århundrede
af
Aalborg Amts Landboforenings
125-årige historie

Omslag:
Aalborg Amts Landboforenings fane
skænket af
en kreds af damer i Aalborg
ved foreningens 50 års jubilæum 1894

Fanens inskription:
Enigt samarbejde vinder sejr,
når indsigt og dygtighed forer an

Et kvart århundrede
af
Aalborg Amts Landboforenings
125-årige historie

Ved

M. ASTRUP PEDERSEN

Udgivet af Aalborg Amts Landboforening

Forord

Den 6. august 1969 kan Aalborg Amts Landboforening fejre 125 års jubilæum, og som et tillæg til det jubilæumsskrift, der blev udsendt ved foreningens 100 års jubilæum, har bestyrelsen besluttet at udgive dette jubilæumsskrift.

Aalborg Amts Landboforenings tidligere sekretær M. Astrup Pedersen, som mere end nogen har fulgt landboforeningens udvikling i de sidste 25 år, har efter opfordring fra bestyrelsen givet en skildring af foreningens virksomhed, og jeg vil på landboforeningens vegne takke ham for hans værdifulde bidrag til jubilæumsskriftet.

Ethvert tidsafsnit har sine tanker og arbejdsformer, og det er næppe for meget sagt, at der i de sidste 25 år er sket meget store forandringer i landboforeningens virksomhed og en endnu større forandring i landbrugets struktur og arbejdsformer, ikke mindst i de senere år.

Aalborg Amts Landboforenings jubilæum falder i en tid, hvor dansk landbrug befinder sig i den mest omfattende strukturændring og omstilling, erhvervet har været ude for. Meget gammelt er styrtet i grus, det være sig tanker og traditioner og hele det produktionsmønster, vi har bygget på i årtier. Samtidig er der meget nyt i støbeskeen, som peger i retning af en anden struktur og bedriftsform end den, der hidtil har været et særligt kendetegn for dansk landbrug.

Vi kan beklage denne udvikling, men vi må se i øjnene, at vi er på vej ind i en ny tid, den såkaldte automatikkens tidsalder. Desværre har landbruget ikke fået samme muligheder for at tilpasse

sig den nye tids vilkår som andre erhverv, bl. a. har vi ikke fået muligheder for at producere og konkurrere på lige fod med andre landes landbrug, hvilket vi havde foretrukket fremfor de såkaldte støtteordninger.

Ansvaret for tingenes tilstand har de, der har valgt det nuværende markedsfællesskab, og de samme har derfor også en ekstra forpligtelse til at hjælpe landbruget gennem den strukturændring og omstilling, vi står i, og gøre det med hensyntagen til de sociale og menneskelige problemer, som det medfører for mange af erhvervets udøvere.

Kampen for den enkelte og erhvervets retsmæssige stilling er og vil blive hård. Vi står over for stærke kræfter, som hver især har deres interesser at varetage, og alt for ofte er landbrugets interesser blevet kastebold i andres spil og for ringe varetaget af os selv. Jeg håber, at vi forholdsvis få landmænd, der nu er tilbage, kan finde mere sammen og gennem et tolerant og fordomsfrit samarbejde skabe et bedre sammenhold.

Mit ønske for fremtiden skal være, at Aalborg Amts Landboforening, sammen med andre landboorganisationer, må få held og styrke til at hjælpe landbrugets udøvere til en bedre og mere tryg fremtid.

Søren Jensen

Aalborg
Amts Landboforening
1944-1969

Under et af historiens største og mest omfattende krigeriske opgør verdens lande imellem, hvor også Danmark var indblandet ved en 5-årig besættelse af fremmed magt, kunne Aalborg Amts Landboforening i 1944 fejre 100 års dagen for foreningens oprettelse.

Fra 100 års jubilæet 1944. — En deputation for Aalborg by med borgmesteren i spidsen gratulerer landboforeningen ved formanden, gårdejer Hans Pinstrup, Egsbjerggaard, Gravlev, flankeret af næstformanden, gårdejer P. Østergaard, Lunden, V. Hassing, og tidligere næstformand, gårdejer N. C. Nielsen, Bakkelygaard, Langholt

Selv om forholdene ikke opfordrede til større festligheder, blev begivenheden markeret på værdig og minderig måde med nedlæggelse af kranse ved tidligere formænds mindesmærker, reception på selve dagen den 6. august og senere sammenkomst for en større kreds af foreningens medlemmer. Fra nær og fjern indløb talrige lykønskninger, ligesom der blev skænket mange værdifulde gaver til landboforeningen.

– Besættelsens onde dage fik omsider ende. Året efter slog frihedens time, og med den steg forventningerne om lykkelige tider for folk og land. Mange havde nok set hen til ufredens afslutning som værende ensbetydende med et vendepunkt, hvorefter alt ville blive godt, materielt, kulturelt og menneskeligt.

Sådan gik det desværre ikke lige straks. Egentlig ganske naturligt, mangt og meget skulle ordnes og bringes på fode, og den menneskelige indstilling måtte ændres på mange områder. Og så viste det sig, som vi så godt ved og kender, at den enighed, der holder sammen mod fælles modstander, er så ulige sværere at praktisere, når det gælder vore egne indbyrdes forhold.

Landboforeningens faglige virksomhed

Landboforeningens virke i krigs- og efterkrigsårene var selvsagt i høj grad hæmmet af de mange restriktioner, som blev påtvunget landet. Blandt andet voldte bilkørslens indskrænkning store vanskeligheder for konsulenternes normale betjening af medlemmerne i rådgivningsspørgsmål.

Det faglige arbejde blev dog i det store og hele opretholdt, og mod slutningen af 40erne tog virksomheden til i et omfang, der nødvendiggjorde ansættelse af flere konsulenter, en udvikling, som fortsattes i 50erne og 60erne. I 1969 beskæftiges således ialt 16 konsulenter og omkring 25 andre medhjælpere.

Det var ikke alene de hidtidige faglige opgaver vedrørende planteavl og husdyrbrug m. m., som under ændrede drifts- og produktionsforhold gjorde det formålstjenligt med en øget rådgivningsvirksomhed og på visse områder en specialisering af arbejdet.

Således ansattes specielle konsulenter for svineavl, fjerkrælhold og mælkehygiejne. Der blev stiftet en kalvekontrolforening og flere svinekontrolforeninger indenfor amtet. Alt sammen i erkendelse af den betydning husdyrbruget har for dansk landbrugs økonomi, hvad enten det drejer sig om kvæg, svin eller fjerkræ.

Hertil kom at nye, vigtige forskningsresultater på husdyrbrugsområdet komplicerede rådgivningsarbejdet i så høj grad, at en specialisering i konsulentvirksomheden måtte findes ønskeligt.

Ligeledes medførte udviklingen indenfor planteavlen, at kravene om råd og vejledning på disse felter skærpedes. Og med ansættelsen af et større antal konsulenter blev det fundet rationelt og formålstjenligt at inddele landboforeningens store virkeområde i flere, ikke stærkt afgrænsede, distrikter, hvor de enkelte konsulenter fik ansvaret for de mere faste planteavlsarbejder blandt landboforeningens medlemmer.

Men også nye faglige opgaver trængte sig på.

I forsøgsarbejdet er maskinkraften taget i brug bl. a. ved mejetærskning af korn o. a. — Her benyttes grønthøster i græsforsøg med samtidig vejning af afgrøden på efterfølgende vogn med vægt

Den hurtige udvikling i mekaniseringen, delvis nødvendiggjort af en stærk afvandring fra landbruget af medhjælpere, medførte, at maskinanvendelsen i landbruget fik et hidtil ukendt omfang. Som følge heraf blev direkte vejledning i maskinspørgsmål meget påkrævet, og en speciel maskinkonsulent ansattes til rådighed for landboforeningens medlemmer i valg af de til formålet bedst egnede maskintyper og anvendelsen af disse.

På det bygningsmæssige område var landbruget kommet noget bagefter i krigsårene, blandt andet ved mangel på materialer til nødvendige nybygninger. Hertil kom, at knapheden på arbejdskraft animerede til en modernisering og rationalisering af mange forældede staldbygninger. Alt byggeri er og har imidlertid været en ret kostbar historie, hvorfor det kan være af største betydning, at sagen gribes rigtigt an, enten det så drejer sig om nye eller ældre bygninger. Landboforeningen indså dette og traf aftale med en bygningskyndig mand til at vejlede medlemmerne i byggesager.

Også på andre felter steg kravene til konsulatorisk vejledning. Den stærke stigning i landbrugets omsætning, i forbindelse med stramme finansforhold, fik flere og flere landmænd til at indse nødvendigheden af til enhver tid at have rede på deres pengesager. Med andre ord, man måtte føre regnskab, der forøvrigt også blev aktuelt for mange ved indførelsen af tvungen regnskabspligt, hvortil så senere er kommet regnskabet med momsafgiften. Men ikke alle landmænd har tid og indsigt til selv at gøre et regnskab færdigt. Landboforeningen har derfor måttet antage et større antal konsulenter til at vejlede i regnskabsføring og driftsøkonomi.

Heller ikke kvinderne blev glemt i det faglige oplysningsarbejde. Yderligere en husholdningskonsulent ansattes, specielt til foruden andre arbejder at tage sig af de unge pigers huslige uddannelse. Allerede ved landboforeningens køb af Skalborggaard i 1940 indrettedes skolelokaler i hovedbygningen og snart efter skolekøkken med undervisning for unge piger.

En foreløbig fuldendelse af landboforeningens tilbud om vejledning på det husholdningsmæssige fandt sted 1958 med indretning af et modelkøkken på Skalborggaard, hvor husmødre, der tænker

Interior fra modelkøkkener på Skalborggaard

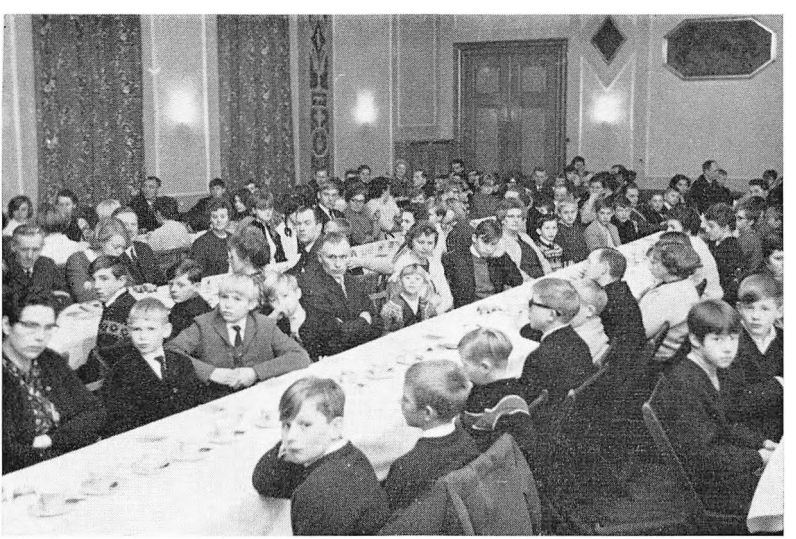

Et udsnit af forsamlingen ved et afslutningsmøde for deltagere i landboforeningens 4 H-arbejde

på at ændre og modernisere deres køkken, under kyndig vejledning kan studere forskellige køkkentyper. Senere har de kvindelige konsulenter fået kontorlokaler på Skalborggaard med faste træffetider, hvilket må betragtes som en stor fordel.

Ungdomsarbejdet for de mandlige unge, som en overgang sidst i 40erne havde særskilt konsulent og da var af meget stort omfang, mindskedes ganske naturligt i tilsvarende grad, som afgangen af unge fra landbruget fandt sted. 4-H arbejdet videreførtes dog stadig med god tilslutning, navnlig af de yngre årgange. Skolevirksomheden blev sat i system med en planlagt undervisning på Skalborggaard, hvorved de deltagende elever fik lejlighed til at erhverve sig et bevis for gennemførelsen af et sådant teoretisk landbrugskursus.

I mekanikkens tidsalder

Som på så mange andre områder er nye mekaniske hjælpemidler taget i brug i stor udstrækning indenfor landbruget i de senere år. Det angår som bekendt arbejdet i såvel mark som stald og lade.

Men også i landboforeningens virksomhed udføres nu meget af det manuelle kontorarbejde maskinmæssigt. Allerede længe er benyttet regnemaskiner og skrivemaskiner, der befordrer en hurtigere og sikrere arbejdsgang. Endvidere anvendes i udstrakt grad duplikering og fotokopiering til mangfoldiggørelse og arkivering. Ligeledes er båndoptager og diktafon ved lejlighed formålstjenlige.

Et af de seneste tekniske hjælpemidler, som er taget i brug, er EDB anlæg. Det anvendes nu i betydeligt omfang bl. a. indenfor kontrolforeningsarbejdet, hvor en hurtig beregning og opgørelse af resultaterne kan være af stor betydning i kvægavlsarbejdet.

Også på regnskabsføringens område finder EDB anvendelse som et middel til lettere og tidsbesparende fremskaffelse af statistiske og driftsmæssige regnskabsresultater.

En større og yderligere udnyttelse af dette i teknisk henseende enestående vidunder må forventes at finde sted til forskellige formål i den nærmeste fremtid.

Erhvervsmæssige problemer

De på mange måder vanskelige erhvervsmæssige vilkår, som landbruget har været underkastet næsten uafbrudt i de sidste 25 år, måtte naturlig medføre, at erhvervsmæssige og erhvervsøkonomiske spørgsmål meget jævnligt kom til debat på landboforeningens møder. Det har blandt andet drejet sig om arbejdsproblemerne, kornordning, svineregulering, afsætnings- og prisforhold, omkostningsstigningerne, ejendomsbeskatningen og meget mere.

Landbrugets samfundsmæssige dårlige placering i økonomisk henseende tog faktisk sin begyndelse allerede 1945, få måneder efter krigens afslutning. Landbruget måtte da affinde sig med en ret væsentlig nedsættelse af priserne på dets hovedprodukter.

Alt var dengang tilsyneladende idyl, og man troede endnu på gensidighedens skønne dyder, folk og erhverv imellem. Der forventedes et almindeligt nedslag i de på mange varer og tjenesteydelser af forholdene kunstigt opskruede priser.

Det skulle gå helt anderledes. De kommende år viste en voldsom stigning i lønninger og omkostninger, der uundgåeligt måtte

Fra et møde i Aalborg Amts Landboforening hvor erhvervsøkonomiske problemer blev debatteret. · På talerstolen landbrugsminister Peter Larsen

ramme et ubeskyttet erhverv som landbruget hårdt. Alle samfundsklasser søgte at få størst mulig fordel af den økonomiske udvikling, der i stor almindelighed blev bedømt altfor optimistisk. Med pristallets indførelse blev de fleste her i landet imidlertid prissikret, men landbruget blev prisgivet.

Landboforeningen placerede sig straks og vedholdende i kampen mod uretten. I talrige møder har ledelsen drøftet, hvad der kunne gøres, og har sammen med andre landøkonomiske organisationer bakket De samvirkende danske Landboforeninger og Landbrugsrådet op i krav til lovgivningsmagten om mere rimelige erhvervsvilkår, bilagt dokumenterede beregninger over misforholdet i landbrugets indtjeningsmuligheder og andre befolkningsgruppers.

En vis omend utilstrækkelig udligning fandt sted ved gennemførelsen af de såkaldte hjemmemarkedspriser og de fastsatte kompensationstillæg. Ligeledes har lovfæstede afskrivningsregler for maskiner og bygninger og en lille lempelse i ejendomsbeskatningen ikke været uden betydning for landbrugets økonomiske stilling.

Det viste sig imidlertid snart, at indenlandske priser er et, eksportpriser og afsætning noget ganske andet. Og da hovedparten af landbrugsproduktionen skal afsættes til udlandet, må landbruget selvfølgelig i højeste grad være interesseret i frie handelsforhold. Det har imidlertid langtfra været tilfældet, kontingentering og afgiftspolitik har nu i mere end 20 år været med til at forringe landbrugets handelssamkvem med udlandet. Ikke underligt, at man derfor med forventninger har set hen til en større europæisk markedsdannelse.

Gennem mange år er dette drøftet i alle landbokredse, og Aalborg Amts Landboforening har også i varetagelsen af medlemmernes erhvervsøkonomiske interesser behandlet spørgsmålet gang på gang.

I første række har talen drejet sig om medlemsskab af Fællesmarkedet, EEC, som normalt har været vort næststørste marked for landbrugsvarer. Det var indlysende, at når Danmark som udenforstående blev pålagt meget store afgiftsbeløb for indførsel, ville eksporten blive tabgivende eller endog helt ophøre.

De europæiske markedsdannelser

Vil man forstå baggrunden for markedsopdelingen i Europa, der skulle få så stor indflydelse på dansk landbrugs eksistensmuligheder, kan det være hensigtsmæssigt at kaste et blik tilbage på den handelspolitiske udvikling, som den har formet sig i efterkrigsårene.

Markedsdannelserne i Europa kan vel siges at være såvel økonomisk og politisk som nationalt bestemt. Paradoksalt nok skulle det vise sig, at netop et udefra kommende hjælpemiddel til økonomisk samarbejde i Europa blev, ikke årsagen, men begyndelsen til den handelspolitiske markedsdeling, vi ser i dag.

Efter at Englands store statsmand, Winston Churchill, allerede i 1946 havde udkastet tanken om »Den europæiske familie«, en slags Europas forenede stater, fremsatte USA i 1947 sit storstilede hjælpeprogram i den såkaldte Marshallplan. På baggrund af denne heri bebudede økonomiske bistand, som blev modtaget af 17 vesteuropæiske lande, dannedes 1948 Organisationen for Europas økonomiske samarbejde, OEEC, der skulle stå som formidler af den

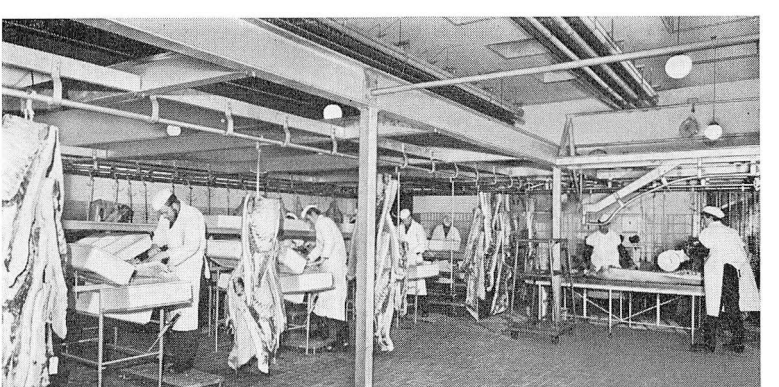

Til udjævning af eksporten ved svingende afsætningsmuligheder oprettedes i 1942 og 1951 fryselhuse i Næstved og Esbjerg. Disse har nu efter udvidelser en fryselagerkapacitet på ca. 10.000 tons. — På billedet et interiør fra arbejdslokaler med opskæring og pakning til nedfrysning

økonomiske hjælp og arbejde for nedbrydning af handelsskrankerne.

Det kom til at gå lidt anderledes end tænkt. Der skete nok visse samordninger, men samtidigt også blokdannelser de europæiske lande imellem.

Inspireret af Marshallplanen og byggende på reultaterne af OEEC's virksomhed oprettedes i 1957 i den såkaldte Romtraktat, Det europæiske økonomiske fællesskab, EEC, omfattende de seks nuværende fællesmarkedslande, Italien, Vesttyskland, Frankrig, Holland, Belgien og Luxemburg. Forud havde de samme seks lande undertegnet traktaten om Det europæiske kul- og stålfællesskab, CECA, der trådte i kraft 1952. Til dette fællesskab var også England indbudt, men stillede sig da afventende og kom ikke med.

I 1956 fremsattes fra britisk side forslag i OEEC om et vesteuropæisk frihandelsområde. Men forhandlingerne indenfor de seks var da så vidt fremskredne, at der var udsigt til enighed om Romunionen, og året efter undertegnedes da også Fællesmarkedstraktaten.

Fra landbrugets side blev der straks gjort opmærksom på nødvendigheden af, at Danmark kom med i det store europæiske markedsfællesskab. Aalborg Amts Landboforening med formanden i spidsen har ufortrødent talt for sagen, og gennem utallige møder, i tale og skrift er spørgsmålet belyst til vide kredse.

Fra visse sider, navnlig udenfor landbruget, var stemningen for en tilslutning til Fællesmarkedet, især uden Englands deltagelse, mere skeptiske. Men da England i 1961 besluttede at søge optagelse i Fællesmarkedet, lykkedes det i Folketinget at opnå det nødvendige flertal for, at Danmark skulle anmode om at komme med samtidigt. Ansøgningen om optagelse af England og dermed Danmark blev imidlertid afslået ved Frankrigs nedlæggelse af veto.

I fortsættelse af, eller måske rettere sagt, som modvægt mod handelssamvirket i Fællesmarkedet dannedes i 1959 af 7 andre vesteuropæiske lande, England, Danmark, Sverige, Norge, Østrig, Schweiz og Portugal, det såkaldte Frihandelsområde, EFTA. Dette var dog en problematisk erstatning for dansk landbrug, idet land-

brugsvarer blev undtaget i de fastsatte bestemmelser, og handelen med disse henvistes til tosidede aftaler mellem de deltagende lande.

I dag står Vesteuropa således handelspolitisk delt i to store markedsblokke, men bestræbelserne for en samordning af disse er ikke opgivet. Som et eksporterende land i stort omfang må Danmark og ikke mindst dansk landbrug være vitalt interesseret i en snarlig løsning med friere afsætningsforhold, og som talsmand for medlemskredsen af landmænd må Aalborg Amts Landboforening fortsat yde sin indsats for opnåelsen heraf.

Nye opgaver løses

Selv om en væsentlig del af landboforeningens virkefelt til tider har koncentreret sig om at varetage medlemmernes interesser i erhvervsmæssige forhold, så har dette ikke svækket arbejdet på det teknisk faglige eller andre områder. Tværtimod er det, som de erhvervsøkonomiske vanskeligheder har animeret til øget indsats på den indre front. Udover at hidtidige igangværende arbejder fortsattes, er flere betydningsfulde opgaver taget op og løst i det sidst forløbne kvartsekel.

Landbrugsskolen Lundbæk

Det var på initiativ fra Aalborg Amts Landboforening, at spørgsmålet om oprettelse af en landbrugsskole i Nordjylland blev rejst i begyndelsen af 40erne. Som første talsmænd for tanken stod navnlig landboforeningens daværende formand, gdr. Hans Pinstrup, Gravlev, gdr. N. C. Nielsen, Langholt, gdr. P. Rasmussen, Vissegaard, og overretssagfører G. Rendbech, Aalborg.

Men fra tanke til fuldendelse kan vejen være lang og trang. Det gjaldt om i første række at skabe interesse for spørgsmålet og dernæst at skaffe penge, så planen kunne realiseres på økonomisk forsvarlig basis.

Der blev straks igangsat en agitation i blade og på møder, hvorefter det besluttedes at indbyde til tegning af bidrag for at samle en grundfond til skolens oprettelse. Tilslutningen blev særdeles op-

muntrende. Der var således i 1945 tegnet bidrag på ca. 400.000 kr. af ca. 3.000 private personer over hele Aalborg Amt samt af en del institutioner og firmaer, ligesom adskillige kommunalbestyrelser stillede sig meget velvilligt ved at give tilsagn om større eller mindre beløb.

For bidragene blev udstedt tegningsbeviser til de pågældende, og det vedtoges at oprette skolen som en selvejende institution under Aalborg Amts Landboforenings ledelse.

Landbrugsskolen Lundbeks hovedbygning med skolelokaler, elevværelser, spisesal, kokken og forstanderbolig

Oprindelig var det tanken at opføre skolen ved den få år i forvejen af landboforeningen erhvervede ejendom Skalborggaard, men efter foretagne undersøgelser bl. a. af bundforholdene på det beregnede areal måtte denne plan opgives. I stedet købtes da i 1947 hovedbygningen til den gamle herregård Lundbæk ved Nibe med tilhørende mark, skov og park på ialt 30 ha.

Arbejdet med restaurering og indretning til skolebrug blev snart efter påbegyndt, og november 1948 kunne det første hold på 40 ele-

Landbrugsskolens nybygning med foredrags- og gymnastiksal i forgrunden. — I fløjen til venstre elevværelser

ver rykke ind på skolen. Med denne landbrugsfaglige teoretiske undervisning af unge vordende landmænd var hermed et længe næret ønske indenfor landboforeningen og store kredse af den nordjydske landbefolkning opfyldt.

Egentlig var det en meget gammel tanke, der her blev realiseret. Så tidligt som i 1890 fremsatte landboforeningens senere mangeårige formand, gdr. P. P. Pinstrup, Godensgaard, forslag om oprettelse af en landbrugsskole i Nordjylland. Forståelsen herfor var dog ikke på det tidspunkt tilstrækkeligt udbredt i landbefolkningen, så der skulle gå over et halvt århundrede, før planen kunne gennemføres.

Som den kommende leder af landbrugsskolen på Lundbæk var allerede i 1946 antaget græsmarkskonsulent i Foreningen af jydske Landboforeninger, agronom K. Hasle Nielsen som forstander. Lige fra starten og hidtil har Hasle Nielsen bestridt denne krævende stilling, men meddelte i 1969, at han af helbredsmæssige grunde ønskede at fratræde.

Elevtilgangen viste i de første år en stadig stigning, så skolen en tid omkring 1960 nærmest var overbelagt med 90 elever. Denne tilgang var dog i nogen grad forudset, så man i 1955 havde foretaget en udvidelse af pladsforholdene ved opførelse af en nybygning med elevværelser, gymnastik- og foredragssal. Hertil kom 2 nye lærerboliger i 1956.

De senere års stærke afvandring fra landbruget af unge karle måtte naturligvis få konsekvenser for størrelsen af landbrugsskolernes elevhold. Elevtallet på Lundbæk har da også, som på andre skoler, været noget mindre de seneste år. Men i modsætning til tidligere gennemgår eleverne nu i langt overvejende antal et 9 måneders kursus i stedet for oprindelig almindeligvis 6 måneder.

Som ny forstander på Lundbæk landbrugsskole er fra 1. august 1969 antaget landbrugslærer ved Asmildkloster landbrugsskole, agronom O. K. Nielsen. Han er godt kendt i Nordjylland, idet han før sin hidtidige stilling var lærer på Lundbæk landbrugsskole fra 1954 til 1960 og samtidigt i 4 år planteavlskonsulent i Aalborg Amts Landboforening.

Forstanderparret Anne og K. Hasle Nielsen 1946-1969

Forstanderparret Agnes og O. K. Nielsen fra 1969

Kontorbygningen på Aalborg Kvægtorv

Nye kontorbygninger rejses

Landboforeningens kontorforhold i nogle ældre bygninger på Aalborg Kvægtorv havde længe været meget utidssvarende. Der var for lidt plads i det daglige, og ikke mindst på de to ugentlige markedsdage, hvor landmændene i stort tal benytter lejligheden til personlig konference med konsulenterne, var pladsforholdene højest utilfredsstillende for såvel funktionærerne som medlemmerne.

Der havde da også længe været tale om en forbedring af forholdene, ja, helt tilbage i 30erne drøftedes spørgsmålet indenfor ledelsen, uden at man dog dengang kunne finde en tilfredsstillende løsning. Så kom krigen og med den de skrappe byggerestriktioner, som varede mange år efter, så planerne måtte foreløbig skrinlægges.

Ikke før i 50erne, da forholdene igen var normaliseret, kunne spørgsmålet tages op pånyt. Efter flere andre påtænkte og gennemdrøftede muligheder vedtoges sluttelig et projekt gående ud på at rejse en stor nybygning på Aalborg Kvægtorv, som foruden kontorlokaler til landboforeningens brug, gav plads til ekspeditionslokaler for bankernes markedskontorer samt kvægtorvets administrationskontor m. m.

I bygningen, der fuldførtes 1955, blev nu gode lokaleforhold til sekretariat og konsulenter. Men som det er svært at spå om fremtiden, er det vanskeligt at forudse udviklingen. Allerede efter godt en halv snes års forløb viser det sig, at med den store udvidelse af konsulentstaben er der i dag faktisk pladsmangel.

Selve beliggenheden af kontorerne er ideelle lige ved det sted, hvor amtets landmænd mødes på de to ugentlige markedsdage. Da Aalborg Amts Landboforening er økonomisk interesseret i og har

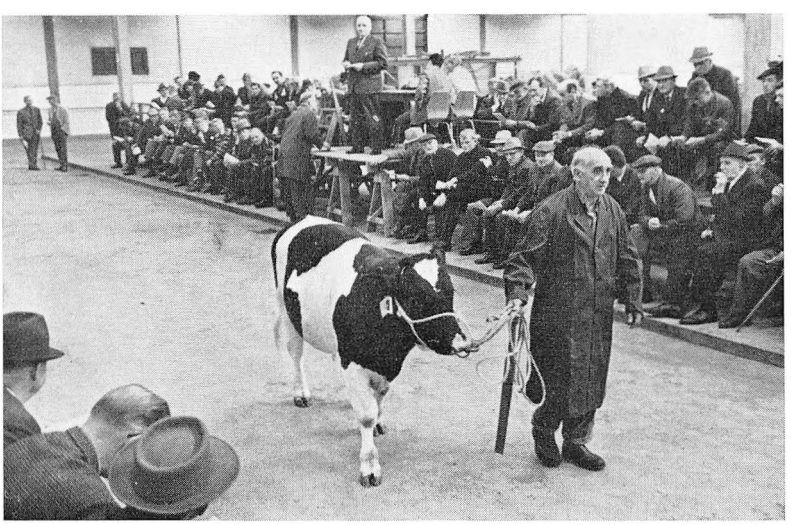

Avlsdyrauktion over tyre. - - På »podieta gärdejer Chr. Schifter, Buddum, der i mere end 25 år har ledet disse årlige auktioner

medindflydelse på driften af Aalborg Kvægtorv, er det også naturligt, at landboforeningens hjemsted blev placeret her.

Det kan i samme forbindelse nævnes, at få år efter foretoges en større udvidelse og modernisering af markedshallerne på Aalborg Kvægtorv, der nu fremtræder i en skikkelse, som er landets største og vel nok mest praktiske markedsplads.

Bladforhold

Lige siden 1883 havde Aalborg Amts Landboforening udgivet et medlemsblad, Ugeblad, en ugentlig budbringer til alle foreningens medlemmer om interne forhold og med faglige oplysninger af aktuelt art for den praktiske landmand. Det var et stærkt bindeled mellem foreningen og dens medlemmer, ligesom det var et vigtigt redskab for konsulenterne i deres rådgivningsarbejde til i skriftlig form at belyse højaktuelle faglige emner til gavn for landmændene i det daglige arbejde.

Men der sker til enhver tid ændringer på alle områder. I 1956 vedtoges det i De samvirkende danske Landboforeninger at starte udgivelsen af et fælles obligatorisk blad for medlemmer i alle de lokale landboforeninger, som gik ind for tanken.

Aalborg Amts Landboforenings daværende formand, gdr. Hans Pinstrup, der samtidig bl. a. beklædte posten som formand for De samvirkende danske Landboforeninger, var en af de virksomste fortalere for et fælles blad. Det kan da også forekomme at være en videreførelse af et forslag, han havde fremsat allerede 1937. Hans Pinstrup rejste da på et møde i landboforeningen det spørgsmål, hvad der kunne gøres for at skaffe landmændene bedre underretning om begrundelsen for landboorganisationernes afgørelser og stillingtagen til tidens mange landbrugsmæssige og erhvervsmæssige spørgsmål, hvilket han troede ville styrke enigheden og sammenholdet i landbruget, og mente, der burde være en slags oplysningskontor, hvorfra sådanne meddelelser blev udsendt til offentligheden i landbrugspressen.

Udgivelsen af det nye blad, Landsbladet, som obligatorisk med-

lemsblad fik straks tilslutning fra praktisk talt alle lokale landboforeninger og udkommer nu i et oplag på ca. 128.000 eksemplarer. Aalborg Amts Landboforenings hidtidige gamle medlemsblad, Ugeblad, måtte da indstille driften og ophørte med at eksistere – et år før det havde kunnet fejre 75 års jubilæum.

Indkøbs- og finansieringsforening

Landbruget måtte som følge af ugunstige erhvervsforhold fra slutningen af 40erne føre en, kan man godt kalde det, meget stram finanspolitik. Der forestod efter krigstidens nedbrydende virkninger på produktionsapparatet store påkrævede investeringer for at rette dette op. Navnlig var der et stort behov for nye og flere maskiner, yderligere nødvendiggjort af den formindskede arbejdskraft, som stod til rådighed.

Men det var småt med kapital, penge var dyre og vanskeligt at låne. Dette medførte, at mange landmænd for at komme i besiddelse af de nødvendige maskinelle hjælpemidler ikke blot pådrog sig en meget stor gældsstiftelse, men ved ugunstige lånevilkår kom til at forrente gælden med uforholdsmæssig store procenter.

Til hjælp for landmændene i denne vanskelige likviditetssituation stiftedes så, på initiativ og med økonomisk bistand af De samvirkende danske Landboforeninger, afdelinger over hele landet af Landboforeningernes Indkøbs- og Finansieringsforening. Princippet i disse er, at landmænd ved gensidige garantier gennem disse foreninger kan låne et beløb til indkøb af maskiner og redskaber, uden kautionister, uden at skulle betale overrenter og på lempelige afbetalingsvilkår.

Et forbillede til disse finansieringsforeninger havde man i et allerede nogle år tidligere af en del landmænd på Skørpingegnen stiftet indkøbsforening med samme formål for øje. Initiativtageren hertil var gdr. P. Christensen, Rebild, der da også blev den første formand for den af Aalborg Amts Landboforening i 1957 oprettede indkøbs- og finansieringsforening.

Omfanget af denne virksomhed er vel ikke blevet af det helt

store i betragtning af landboforeningens størrelse, men der har dog i den forløbne tid på godt en halv snes år været ydet lån på tilsammen adskillige millioner kr. Der er herved sikkert sparet mange landmænd for ret store beløb i renter, foruden at man var fri for det altid noget ubehagelige at skulle skaffe kautionister. At det også har været en sund virksomhed, viser den kendsgerning, at der ikke hidtil er konstateret noget tab for foreningen.

Landboauktioner

Forholdsvis sent tog Aalborg Amts Landboforening den opgave op at være medlemmerne behjælpelige med omsætningen af deres husdyr, en opgave som adskillige år før var påbegyndt i flere andre landboforeninger.

Det var først i 1958, at man traf aftale med Aalborg Amts Husmandsforeninger om i samarbejde at stå for afholdelse af ugentlige husdyrauktioner på Aalborg Kvægtorv. Der havde tidligere i en del år været holdt sådanne auktioner samme sted under medvirken og for egen regning af en sagfører.

Nu overtog landbo- og husmandsforeningerne denne virksomhed i bevidstheden om derved at kunne spare penge for såvel køber som sælger og samtidigt have kontrol med kvaliteten af de omsatte dyr.

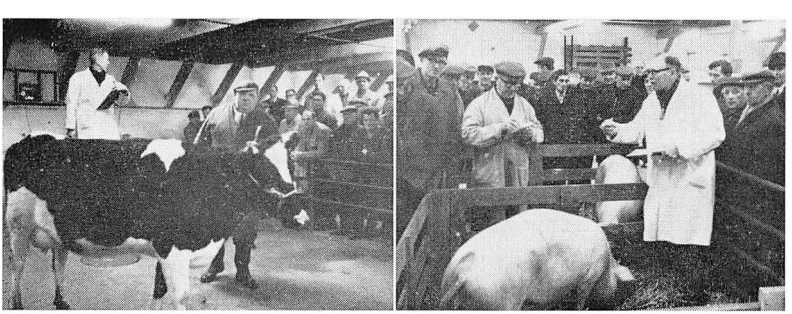

Landboauktionerne i Aalborg. — Gårdejer Henning Pedersen, Vilsagergaard, sælger kælvekvæg, og gårdejer Niels Christensen, Henrikshvile, sælger grisesoer

At dette initiativ også værdsattes af medlemmerne fremgår deraf, at omsætningen, som i begyndelsen kun omfattede grisesøer, straks mere end tredobledes.

Imidlertid blev der gentagne gange fra flere sider fremsat ønske om også at få smågrise og kreaturer med på auktionerne. Og da auktionen over grisesøer var kommet godt i gang og gennem flere år havde vist sin levedygtighed, blev ønsket imødekommet, således at der fra 1967 på auktionerne omsættes både grisesøer, smågrise og kreaturer. Derudover sælges i hver uge en del prima avlssøer, hvis afstamning er kontrolleret og godkendt af svineavlskonsulenten.

Skalborggaard

Allerede 1940 havde Aalborg Amts Landboforening erhvervet ejendommen Skalborggaard, beliggende 5 km syd for Aalborg, med et jordareal på godt 100 td. land. Baggrunden herfor var at sikre en varig dyrskueplads, som på grund af forskellige forhold havde måttet skifte flere gange de foregående år. Det var derudover i begyndelsen kun tanken at drive gården som almindeligt landbrug med en alsidig besætning, og dette skete også den første snes år, dels ved forpagter og dels ved bestyrer.

Men så tog den byudviklingseksplosion fart, som har kendetegnet ikke mindst det sidste årti. Det blev da klart, at Skalborggaard ikke i længden med fordel kunne drives som landbrug. Og da der snart meldte sig købere til byggegrunde, såvel firmaer som byggeselskaber, vedtoges det at sælge jord fra gården i det omfang, som fandtes forsvarligt under hensyn til dyrskuets afholdelse.

I 1961 solgtes de første 15 ha. Året efter 9 ha og de følgende år 4 og 3 ha. Arealet var hermed indskrænket så meget, at det ikke, i betragtning af den plads dyrskuet beslaglagde, var formålstjenligt at opretholde almindelig landbrugsdrift, hvorfor hele besætningen blev realiseret.

For dog at sikre en varig plads til dyrskuet, uden at det skulle blive alt for dyrt beskatningsmæssigt, blev der i 1965 truffet aftale

Luftfoto af den nye dyrskueplads med udstillingshallen og Skalborggaards hovedbygning nederst til venstre og de faststående kvægstalde til højre. – Endvidere ses i baggrunden dyrskuets bureau og i midten den store præsentationsring

med Hasseris kommune om, at denne overtog en del af det resterende areal, som kommunen kunne anvende til forskellige formål, mod at arealet blev liggende uændret som aftalt. Landboforeningen sikrede sig samtidigt ret til, sålænge dyrskuer afholdes, at benytte pladsen vederlagsfrit hvert år i den tid, opstilling og afvikling af dyrskuet gør det nødvendigt.

Skalborggaardhallen

Planen om opførelse af en stor udstillingshal ved Skalborggaard er af gammel dato, den blev fremsat allerede i begyndelsen af 40-erne og flere gange siden af landboforeningens daværende formand, gdr. Hans Pinstrup. Det var hans tanke dermed at skabe et landbrugsfagligt center ved Skalborggaard i forbindelse med de etablerede skolelokaler i gårdens hovedbygning. Men enhver ny tanke skal have tid til at modnes, den skal bare stadig fastholdes og fremsættes, indtil en gennemførelse er muligt.

Forskellige planer til en hal har da også været fremme og diskuteret mange gange. Men først ved den nye dyrskueplads fastlæggelse, ophævelse af landbrugsforpligtelsen og nedrivning af de

gamle avlsbygninger kunne planerne få deres rigtige udformning. Forslag og tegninger blev indgående drøftet og endelig vedtaget. Arbejdet kunne derefter påbegyndes, og 1967 stod den nye hal færdigbygget.

Størrelsen på selve hallen er 1800 m², hvortil kommer kantine, mødelokaler, køkken og toilet. I selve hallen er særskilt afdeling til afholdelse af svejse- og andre maskinkursus.

Iøvrigt samles alle dyrskuets faglige udstillinger i hallen, ligesom den uden for dyrskuetiden er meget velegnet og stærkt benyttet til afholdelse af udstillinger, demonstrationer, møder m. m.

Hermed er det landbrugsfaglige center ved Skalborggaard udbygget antagelig for lang tid fremover. Tilbage står udnyttelsen af de muligheder, som de skabte rammer for faglig oplysning og dygtiggørelse indebærer.

Herpå har det ikke hidtil skortet. Derfor kan det vel formodes, at også denne del af Aalborg Amts Landboforenings igangsættende foretagender gennem de sidste 25 år vil blive lige så frugtbringende som de foregående.

Maskin- og bygningsudstilling i Skalborggaardhallen

Landboforeningens øverste ledelse gennem 25 år

Den stabilitet med forholdsvis få udskiftninger i landboforeningens øverste ledelse af formænd og næstformænd, som kendetegnede størstedelen af foreningens første århundrede, kom også til at præge de næste 25 år.

Gdr., folketingsmand Hans Pinstrup, Gravlev, der valgtes til formand i 1942, beklædte denne post helt til 1966. Han fandt da tiden inde til at trække sig tilbage fra flere af de mange offentlige hverv, som i årenes løb var ham betroet, deriblandt formandsposten i Aalborg Amts Landboforening.

Hans Pinstrup kunne med rette forlade kommandobroen i bevidstheden om, at han havde øvet en indsats ud over det alminde-

Gårdejer Hans Pinstrup, Gravlev, Skørping

lige i sit virke for at varetage landboforeningens og dansk landbrugs interesser, fagligt og erhvervsmæssigt. Ved hans iderigdom og utrættelige arbejdsenergi, parret med en stædig fastholden ved standpunkter, som han efter moden overvejelse fandt rigtige til fremme af bondestandens velfærd, skabtes der resultater, som på mangfoldige områder blev til gavn for landboforeningen og dansk landbrug som helhed.

For denne mangeårige, uegennyttige, men ofte slidsomme virksomhed blev Hans Pinstrup ved sin fratræden takket på synlig vis med, at han udnævntes til æresmedlem af Aalborg Amts Landboforening.

Som afløser i formandsstolen valgtes i 1966 gdr. Søren Jensen, Hasseris. På en meget velbesøgt generalforsamling, hvor flere andre

Gårdejer Søren Jensen, Gl. Hasseris, Aalborg

blev foreslået, sejrede Søren Jensen overlegent i første afstemning med 739 stemmer af 1261 afgivne.

Søren Jensen var allerede dengang et ikke ukendt navn, dels havde han i flere år været et aktivt medlem af landboforeningens repræsentantskab, og dels var han som medlem af folketinget kendt ud over hele amtet som en meget dygtig taler, debatør og forkæmper for landbrugets retmæssige erhvervsstilling.

I sin hidtidige formandstid har Søren Jensen da også tilfulde vist sig opgaven voksen. I besiddelse af en naturlig myndighed, forbundet med udprægede samarbejdsevner, har han i spidsen for ledelsen videreført landboforeningens virke på traditionsmæssig måde, men med åbent blik for nye tanker og forhold i tidens mange brændende landbrugsspørgsmål.

Gårdejer Einar Andersen, Ajstrup, Sulsted

Stillingen som næstformand i landboforeningen er af ret stor betydning. Han er formandens stedfortræder og skal til enhver tid kunne overtage dennes funktioner. Det kræver et nært samarbejde og forudsætter, at næstformanden følger arbejdets gang i alle dets faser.

Også på dette område har Aalborg Amts Landboforening været godt stillet. Efter at gdr. P. Østergaard, V. Hassing, i flere perioder og gdr. P. Nielsen, Hvorup, et kortere åremål havde fungeret, valgtes i 1957 gdr. Einar Andersen, Ajstrup, til næstformand og har på sin kloge og rolige måde virket på denne post siden.

Sammen med formand og næstformand udgør repræsentantskabets formand et forretningsudvalg, der blandt andet forbereder sagernes behandling i bestyrelse og repræsentantskab. Repræsen-

Gårdejer Laurids Bech, Romdrup, Klarup

tantskabets formand beklæder således en af nøglestillingerne indenfor landboforeningens øverste ledelse.

Som formand for repræsentantskabet har i de sidste 25 år fungeret følgende: gdr. Søren Kjær, Støvring, gdr. Lars Nødgaard, Biersted, og siden 1965 gdr. Laurids Bech, Romdrup.

Medlemstallet

Antallet af medlemmer i landboforeningen, som i en lang årrække var konstant stigende, toppede i 1951 med 8830 medlemmer. En ret stor, men af udgiftsstigninger nødvendiggjort kontingentforhøjelse bevirkede da, antagelig i forbindelse med den meget dårlige økonomi i landbruget, et fald i medlemstallet på nogle hundrede.

Forholdene stabiliseredes dog snart, og med små udsving har medlemstallet i de senere år været på noget over 8000.

Vedtægtsændringer

Efter at de for landboforeningen vedtagne love havde været gældende i en meget lang årrække, besluttedes det i 1958 at give dem en ny og mere tidssvarende udformning.

Samtidigt foretoges visse ændringer. Således udgik den hidtidige bestemmelse om, at hvis de til formand, næstformand og bestyrelse af repræsentantskabet indstillede personer ikke opnåede valg på den ordinære generalforsamling, skulle der afholdes en ekstra generalforsamling med ny indstilling og endelig valg af den eller de pågældende. Endvidere indføjedes bestemmelser om forslag til ændring af lovene og sådanne forslags behandling i bestyrelse og repræsentantskab.

Allerede efter 10 års forløb, 1968, fandtes vedtægterne, som da blev benævnelsen for landboforeningens love, igen modne til fornyelse. De vigtigste ændringer, der nu indførtes, var, at intet medlem er valgbar til foreningens tillidsposter efter det fyldte 70. år. Dernæst at formand og næstformand er på valg hver for sig, ikke

som hidtil samme år. Endvidere skal generalforsamlingen herefter ikke vedtægtsmæssigt ledes af formanden, men dirigenten vælges af generalforsamlingen. Endelig bestemmer de nye vedtægter, at der skal afholdes ekstraordinær generalforsamling, såfremt 15 % af landboforeningens medlemmer eller et flertal af bestyrelse og repræsentantskab fremsætter begæring herom.

De kommende år

Uden tvivl vil der i den nærmeste fremtid blive stillet overordentlig store krav til landbrugets udøvere, fagligt og erhvervsmæssigt. Den omstillingsproces på mange og vidt forskellige områder, der allerede er i sin vorden, men hvis videre forløb og endemål endnu kun glimtvis anes, fører tanken hen på den omstillingsproces, som gennemførtes i dansk landbrug for godt 80 år siden.

Problemerne i dag er dog flere og langt større end nogensinde tidligere, produktions- og samfundsforhold meget mere komplicerede, og ethvert handlingsforløb med ændringer af det bestående indebærer derfor mere mærkbare følger for såvel den enkelte som for erhvervet.

En omstillingsproces eller strukturændring, hvad man nu vil kalde det, vil i mange forhold være en naturnødvendig udvikling. Den lader sig næppe standse, men kan tage kortere eller længere tid. Dette er heller ikke afgørende, men at udviklingstendensen føres i det rigtige spor og med et endemål, der stadig placerer landbruget som en vigtig faktor i dansk erhvervsliv og giver dets udøvere økonomisk betryggende kår.

Den gennem flere år stærkt formindskede landbefolkning og dermed antallet af selvstændige landbrugere til dyrkning af jorden har ganske naturligt bragt en standsning i oprettelsen af nye landbrug. Samtidigt er spørgsmålet om sammenlægning af bestående brug, formen herfor og størrelsen af dem blevet aktuelt. Dette er et af problemerne i den fremtidige landbrugsstruktur.

Et andet er landbrugets erhvervsmæssige og økonomiske stilling i samfundet. Med den stærke tekniske ekspansion i det sidste

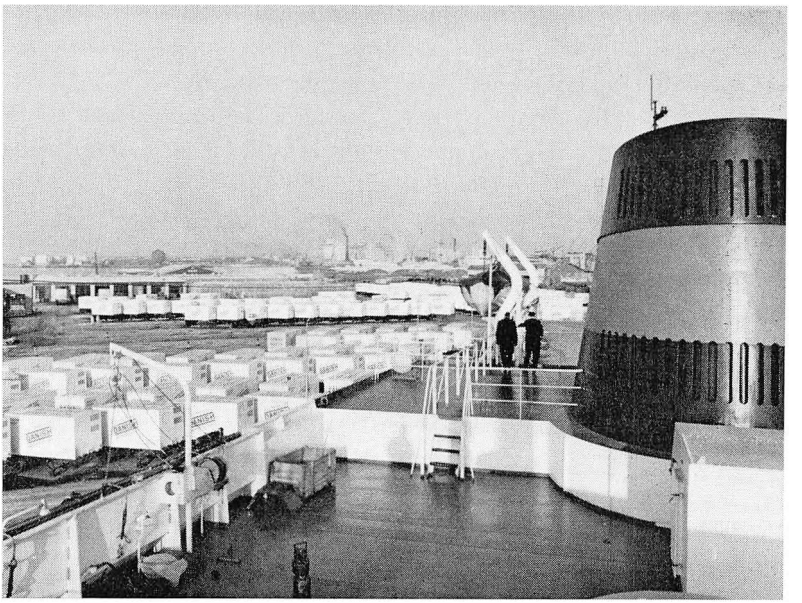

Eksporten af landbrugsprodukter i containere er i de seneste år blevet mere og mere almindelig. På billedet ses containere med bacon ved Esbjerg havn klar til indskibning

tiår har den større industrielle produktion her i landet ændret erhvervsforholdene i landbrugets disfavør. Dette sammen med den i øjeblikket førte handelspolitik i de vesteuropæiske lande har yderligere forværret landbrugets stilling.

Det vil dog nok være noget af en illusion blot at betragte Danmarks optagelse i det nuværende fællesmarked som ensbetydende med en løsning på alle erhvervsmæssige problemer og sikring af gode økonomiske forhold i landbruget. Dermed være ikke sagt, at arbejdet for bredere og friere handelssamkvem landene imellem skal opgives, tværtimod. Indtil dette går i opfyldelse, må kampen udadtil henimod bedre økonomiske og mere sikre arbejdsforhold i landbruget have et stærkt erhvervspolitisk sigte.

Og skal landbruget med vægt gøre sig gældende udadtil, må der være samling indadtil. Dette har det skortet noget på hidtil. Vel er

der talt og skrevet mangt og meget om sammenhold og sammenslutning i de senere år, meget er også forsøgt, noget er opnået, men resultaterne har indtil nu ikke helt stået mål med det ønskelige.

Alle forhold i verden er blevet større, og landbruget kommer næppe udenom, at også i det erhvervsmæssige vil større koncentrationer blive en nødvendighed. Det har man da heller ikke været blind for i ledelsen af landbrugets produktionsforeninger og andre organisationer. For snart mange år siden er tanken om det betimelige i sammenslutninger indenfor mejerier og slagterier fremsat, og arbejdet er taget op såvel egnsvis som på landsplan. Som næsten altid har sådanne nye ideer mødt en del modstand af lokalpatriotiske eller privategoistiske grunde. Men en begyndelse er gjort, og som bekendt kræver alt nyt nogen tid for at vinde frem.

Også indenfor det faglige organisationsarbejde er forlængst talt for et fuldt udbygget samarbejde på det faglige og en samling om det erhvervsmæssige. Bl. a. er udkastet tanken om en sammenslutning af de to gamle eksisterende organisationer, landboforeningerne og husmandsforeningerne. Dette har hidtil mødt nogen modstand, men efterhånden som landbrugenes størrelsesforhold udviskes mere og mere, og det erkendes, at alle landmænd har de samme faglige, økonomiske og erhvervsmæssige interesser, vil en samling i en organisation være naturligt.

På det rent dyrknings- og produktionsmæssige område forestår utvivlsomt ligeledes store ændringer. Og her kommer de landbrugsfaglige foreningers virksomhed stærkt ind i billedet. Ændrede driftsformer og dyrkningsmetoder vil blive nødvendiggjort af tidens udvikling med mulighederne for produktion og afsætning af specielle varer under givne konkurrencevilkår. Landbruget må producere de varer, i de mængder og den form, som et marked kræver, og produktionen skal foregå på den mest hensigtsmæssige og driftsmæssig billigste måde.

I denne sammenhæng vil landboforeningen i sit oplysnings- og vejledningsarbejde blive af stor betydning. At der så også indenfor denne virksomhed kan blive krævet visse strukturændringer i midler og metoder for arbejdets rationelle gennemførelse er vel såre

naturligt. Det er ikke sikkert, at hvad, der var god latin for 100 eller blot få år siden, er det i dag. Noget af det engang tillærte har måske mindre eller ingen betydning under ændrede forhold. Nye problemer skaber grundlag for andre synspunkter og dermed for de krav en virksomhed stilles over for.

– – – –

Det er nu et kvart århundrede, siden Aalborg Amts Landboforening i 1944 rundede de første 100 år. I det foregående er givet et rids af landboforeningens virke og vigtigste nyskabelser i de sidste 25 år, en virksomhed, der fagligt og erhvervsmæssigt i mange forhold har været præget af landbrugets vilkår, som de har formet sig i dette tidsrum. Sådan har det stedse været, og sådan vil det utvivlsomt fortsat være. Derfor må en historisk omtale af landboforeningens virkefelter og de resultater, der er opnået, nødvendigvis tangere de erhvervsøkonomiske problemer, landbruget til enhver tid er stillet over for.

Et kvart sekel er kun en kort periode i historiens lange åremål, men vel næppe tidligere er sket så revolutionerende ændringer på vidt forskellige felter som i de sidste 25 år. Denne udvikling vil efter alt at dømme fortsætte i den kommende tid. Det vil sikkert være rigtigt at regne hermed, at være forberedt derpå og tage bestik herefter.

Mange spørgsmål af landbrugsfaglig art vil i de nærmest kommende år blive aktuelle. Uden tvivl vil der fremtidigt blive lagt større vægt på det rent forretningsmæssige i landbrugsbedrifterne. En nyorientering på forskellige områder kan her virke fremmende for en ideskabende planlæggelse og gennemførelse af den mest økonomiske landbrugsproduktion. – I dette arbejde vil Aalborg Amts Landboforening som hidtil kunne bistå sine medlemmer på meget værdifuld måde.

Fra et dyrskue i Aalborg, hvor der hvert år udstilles henimod 1000 dyr. — I de 2 dage, skuet varer, har besøgstallet i lange tider konstant været på over 40.000

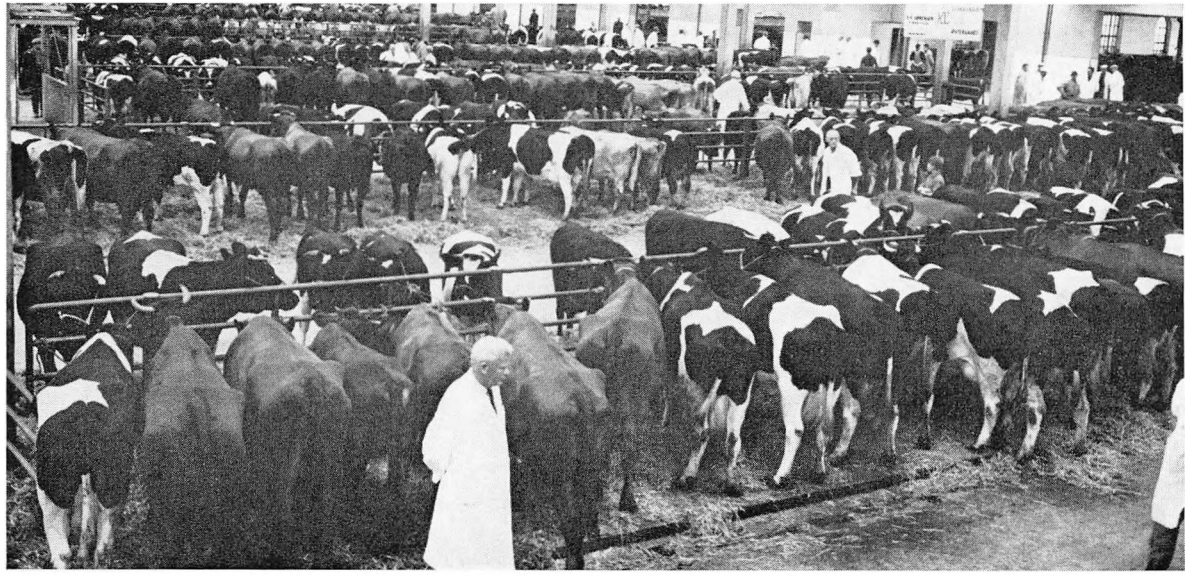

Et udsnit af hallerne på Aalborg Kvægtorv. — I forgrunden kvægtorvets daglige leder, inspektør Sv. Lauritzen. — Aalborg Kvægtorv er landets største handelsplads for dyr, hvor der på de 2 ugentlige markedsdage omsættes for millionbeløb, og den årlige tilførsel i gennemsnit af de sidste 10 år har været:

Tirsdagsmarkedet: 58.199 store kreaturer
56.987 kalve
1.368 får og lam
19.756 soer
5.876 heste og føl

Fredagsmarkedet: 5.734 kælvekvæg
5.484 kalve
5.055 auktionssøer
149.789 smågrise

Aalborg Amts Landboforenings ledelse 1969

Bestyrelsen

Formand:	Gårdejer Søren Jensen, MF, Gl. Hasseris, Aalborg
Næstformand:	Gårdejer Einar Andersen, Ajstrup, Sulsted
1. kreds:	Gårdejer Niels Christensen, Henrikshv., Nr.sundby
2. kreds:	Gårdejer Carl P. Nielsen, Vestermark, V. Hassing
3. kreds:	Gårdejer Asger Nielsen, Nr. Tranders, Aalborg
4. kreds:	Gårdejer Emil Olsen, Komdrup, Kongerslev
5. kreds:	Gårdejer Marius Laursen, Veddum
6. kreds:	Gårdejer Jens Svoldgaard, Rostrup, Arden
7. kreds:	Gårdejer Hagbard Jensen, Sønderup
8. kreds:	Gårdejer Henning Staun, Binderup, Nibe
9. kreds:	Gårdejer Søren Nielsen, Egholm, Aalborg
10. kreds:	Gårdejer Søren Buus, Blære, Aars
11. kreds:	Gårdejer Lars Nødgaard, Biersted
12. kreds:	Gårdejer Kr. Nielsen, Skovsgaard

Repræsentantskabet

1. kreds:	Gårdejer Chr. Kjær, Vadum
	Gårdejer Jens Vestergaard, Tylstrup
	Gårdejer Søren Pedersen, Mosegaard, Hvorupgaard
	Gårdejer Poul Gylling, Skovlund, Vodskov

2. kreds: Gårdejer Jens Bastholm, Elsnab, Ulsted
Gårdejer Hans Egede Sloth, Hou, Hals
Gårdejer N. Chr. Risager, Folstedgaard, Vodskov
Gårdejer Holger Badsberg, Møllen, V. Hassing

3. kreds: Gårdejer Laurids Bech, Romdrup, Klarup
Gårdejer Lars P. Jensen, Mou
Gårdejer Svend Aage Nielsen, Torderup, Vaarst
Forpagter Jens K. Nielsen, Ø. Uttrup, Aalborg

4. kreds: Gårdejer Henry Braad, St. Brøndum, Skørping
Gårdejer Jens Bossen, Fræer, Skørping
Gårdejer Poul Nørgaard, Rosendal, Kongerslev
Gårdejer Kr. Riise, Nørrevang, Bælum

5. kreds: Gårdejer Laurs Schifter, Buddum, Skelund
Gårdejer Gunnar Larsen, Karlsminde, Veddum
Forpagter Folmer Kristiansen, Pærehavegdr., Hadsund
Gårdejer Ole Eskildsen, Fruelundgdr., Ø. Hurup

6. kreds: Gårdejer Otto Andersen, Tobberup, Hobro
Gårdejer Erik Pedersen, Gandrup, Arden
Gårdejer Elau Pinstrup, Akselterp, Arden
Gårdejer Carl Pedersen, Grevelund, Hadsund

7. kreds: Gårdejer Egon Bøgh, Mejlby, Arden
Gårdejer Holger Børresen, Aardestrup, Skørping
Gårdejer Arne Baisgaard, Ravnkilde, Arden
Gårdejer Herlev Christensen, Rebstrup, Suldrup

8. kreds: Gårdejer Henry Hansen, St. Restrup, Nibe
Gårdejer Morten Christensen, Bonderup, Ellidshøj
Gårdejer Jens Vittrup, Sørup, Støvring
Gårdejer Henning Pedersen, Vilsagergaard, Nibe

Aalborg Amts Landboforenings bestyrelse 1969

Forreste række fra venstre: Søren Nielsen, Egholm, Laurids Bech, Romdrup, V. Skovbjerg, Aalborg, Søren Jensen, Hasseris, Einar Andersen, Ajstrup, Carl P. Nielsen, V. Hassing og Hagbard Jensen, Sønderup. Bageste række fra venstre: Emil Olsen, Komdrup, Niels Christensen, Nørresundby, Henning Staun, Binderup, Marius Laursen, Veddum, Jens Svoldgaard, Rostrup, Asger Nielsen, Nr. Tranders, Lars Nødgaard, Biersted og Søren Baus, Blære. — Fraværende: Kr. Nielsen, Skovsgaard

9. kreds: Inspektør Sv. Lauritzen, Aalborg
Gårdejer Regner Pedersen, Sofiendal, Aalborg
Gårdejer Regner Juul, Vissevej, Gug
Gårdejer Henning Pedersen, Egholm, Aalborg

10. kreds: Gårdejer Niels Jensen, Skivum, Vægger
Gårdejer A. Sloth, Hyllestedgaard, Løgstør
Gårdejer Kr. Jespersen, Ejdrup, Vægger
Gårdejer Henning Møller, Holmager, Nibe

11. kreds: Gårdejer Thomas Busk, Haldager, Aabybro
Gårdejer Johan Toftegaard, Ø. Houen, Aabybro
Gårdejer Jens Abildgaard, Biersted
Gårdejer Jens Erik Jungersen, Vedsted, Birkelse

12. kreds: Gårdejer Jacob Madsen, Knudegaard, Brovst
Gårdejer Ejner Jensen, Enggaarden, Arentsminde
Gårdejer Lars Svenning Nielsen, Torslev, Skovsgaard
Gårdejer Søren Møller Madsen, Bratbjerggaard, Brovst

De faglige udvalg

Planteavlsudvalget

Forstander Sv. E. Hansen, Tylstrup, formand
Gårdejer Henry Sloth, Skindbjerg, Skørping
Gårdejer Arne Baisgaard, Ravnkilde, Arden
Gårdejer Thorvald Laursen, Fræer, Skørping
Gårdejer Emil Olsen, Komdrup, Kongerslev
Gårdejer Karl P. Nielsen, Vestermark, V. Hassing
Gårdejer Thomas Busk, Haldager, Aabybro
Gårdejer Kr. Jespersen, Ejdrup, Vægger

Husdyrbrugsudvalget

Gårdejer Schack Nielsen, Nørøkse, Halvrimmen, formand
Gårdejer Asger Nielsen, Nr. Tranders, Aalborg
Gårdejer Morten Christensen, Bonderup, Ellidshøj
Gårdejer Jens Svoldgaard, Rostrup, Arden
Gårdejer Henry Hansen, St. Restrup, Nibe
Gårdejer Søren Pedersen, Mosegaard, Nørresundby
Gårdejer Rye Andersen, Hæsum, Støvring
Gårdejer Knud Ottosen, Nordkjær, Vadum
Gårdejer P. Thygesen, Lillevorde, Gudumholm

Fjerkræudvalget

Rentier Alfred Sørensen, Rodsted, Suldrup

Svineavlsudvalget

Gårdejer Emil Nielsen, Oppelstrup, Aalborg, formand
Gårdejer Henning Pedersen, Porsheden, Nibe
Gårdejer Poul Gylling, Vodskov
Gårdejer Sven Pinstrup, Møldrup, Arden
Gårdejer Niels Evald Nielsen, Ulsted

Have- og læplantningsudvalget

Forstander H. Christensen, Hornum, formand
Gårdejer Oskar Visse, St. Restrup, Sønderholm
Gårdejer Søren Buus, Blære, Aars
Gårdejer Jens Vestergaard, Tylstrup
Gårdejer Erik Poulstrup, Gandrup
Fru Sørine Christensen, Gjøl, Aabybro

Regnskabsudvalget

Forstander K. Hasle Nielsen, Lundbæk, Nibe, formand
Gårdejer Thomas Busk, Haldager, Aabybro
Gårdejer Einar Andersen, Ajstrup, Sulsted
Gårdejer Knud Pinstrup, Skørbæk, Nibe
Gårdejer Hans Egede Sloth, Hou, Hals

Husholdningsudvalget

Fru Katrine Andersen, Gjøl, Aabybro, formand
Fru Herdis Nielsen, Ø. Uttrup, Aalborg
Fru Helga Henriksen, Blenstrup
Fru Kirstine Knudsen, Ferslev, Svenstrup
Fru Karen Thomsen, Brovst
Fru Anna Nørgaard, Ø. Hurup
Fru Marie Nielsen, Arentsminde
Fru Alma Vinther, Støvring
Fru Marie Andersen, Myhren, Langholt
Fru Agnes Pinstrup, Skørbæk, Nibe
Fru Karen Bælum, Ø. Uttrup, Aalborg

Ungdomsudvalget

Inseminør Asger Elbæk Andersen, Terndrup, formand
Inspektør Sv. Lauritzen, Aalborg
Fru Marie Andersen, Myhren, Langholt
Gårdejer Rysholt Lambertsen, Røgild, Birkelse
Gårdejer Johs. Sloth, Hou, Hals
Gårdejer Niels J. Klausen, Skiveren, Gandrup
Gårdejer Vagn Thorn, Sdr. Tranders, Gistrup
Gårdejer Carl Pedersen, Grevelund, Hadsund
Gårdejer Børge Jensen, Arentsminde

Maskinudvalget

Gårdejer Frederik Baisgaard, St. Brøndum, Skørping, formand
Gårdejer Jens Bossen, Fræer, Skørping
Gårdejer Anders Nielsen, Horsens, Langholt
Gårdejer Asger Nielsen, Nr. Tranders, Aalborg
Gårdejer Thomas Andersen, Østerladen, Langholt
Gårdejer Erling Johannesen, Hou, Hals
Forpagter Ib Melgaard, Ø. Sundby, Aalborg

Bygningsudvalget

Gårdejer Knud Pinstrup, Skørbæk, Nibe, formand
Gårdejer Marius Simonsen, V. Hassing
Gårdejer P. Bentzen, Aabybro
Gårdejer Chr. Laursen, Bælum
Gårdejer Lars Svenning Nielsen, Torslev, Skovsgaard

Hygiejneudvalget

Gårdejer Jacob Madsen, Brovst

Auktionsudvalget

Gårdejer Einar Andersen, Ajstrup, Sulsted, formand
Gårdejer Anders Nielsen, Horsens, Langholt
Gårdejer Lars Nødgaard, Biersted

Noteringsudvalget

Gårdejer Jens Vestergaard, Tylstrup
Gårdejer Asger Nielsen, Nr. Tranders, Aalborg

Ordningskomiteen

Gårdejer Einar Andersen, Ajstrup, Sulsted, formand
Gårdejer Lars Nødgaard, Biersted
Gårdejer Morten Christensen, Bonderup, Ellidshøj
Gårdejer Carl P. Nielsen, Vestermark, V. Hassing
Gårdejer Laurids Bech, Romdrup, Klarup

Indkøbs- og Finansieringsforeningens bestyrelse

Gårdejer Einar Andersen, Ajstrup, Sulsted, formand
Gårdejer Lars Nødgaard, Biersted
Gårdejer Th. Laursen, Fræer, Skørping
Gårdejer K. Rye Andersen, Hæsum, Støvring
Gårdejer Erik Johansen Christensen, Ellidshøj

Kvægtorvets bestyrelse

Gårdejer Søren Jensen, Gl. Hasseris, Aalborg, formand
Gårdejer Jens Vestergaard, Tylstrup
Gårdejer Laurids Bech, Romdrup, Klarup

Landbrugsskolens bestyrelse

Gårdejer Søren Jensen, Gl. Hasseris, Aalborg, formand
Gårdejer Hans Pinstrup, Gravlev, Skørping
Gårdejer Anders Nielsen, Horsens, Langholt
Gårdejer Einar Andersen, Ajstrup, Sulsted
Gårdejer Henning Pedersen, Porsheden, Nibe
Gårdejer Henning Staun, Binderup, Nibe
Fru Rigmor Pinstrup, Møldrup, Arden

De faglige medarbejdere

Gennem årene har Aalborg Amts Landboforening i sin lange virketid beskæftiget et meget stort antal medarbejdere, dels faste konsulenter og assistenter og dels periodevis mere løs medhjælp. Navnlig foreningens konsulenter, og det gælder såvel de nuværende som de tidligere, har sat deres særlige præg på det faglige arbejde. Hver på sit virkefelt har de øvet en dygtig og fortjenstfuld indsats til gavn for landboforeningens mange medlemmer i deres daglige gerning.

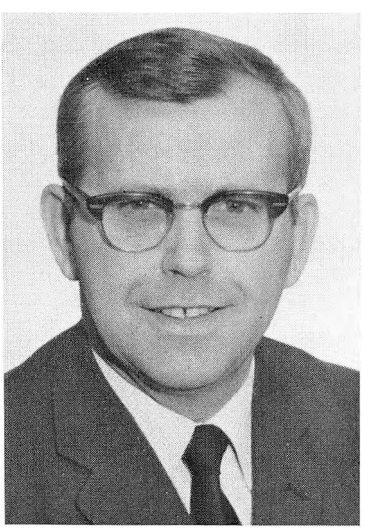

Sekretær og kasserer, agronom V. Skovbjerg - Fra 1966

Regnskabskonsulent,
agronom M. Frandsen - Ansat 1944

Husholdningskonsulent
Annelise Larsen - Ansat 1947

Maskinkonsulent,
agronom A. Kiil - Ansat 1956

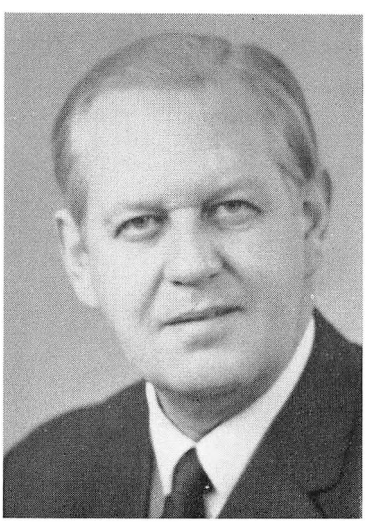

Regnskabskonsulent,
agronom H. Jessen Jensen - Ansat 1957

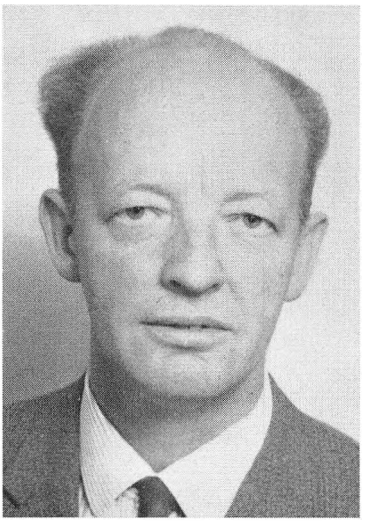

Svineavlskonsulent,
agronom P. Nielsen - Ansat 1957

Planteavlskonsulent,
agronom N. C. Øvlisen - Ansat 1957

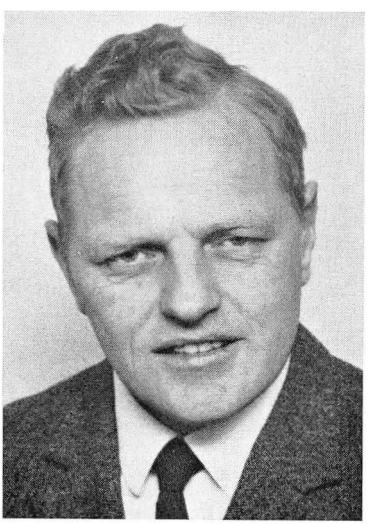

Hygiejnekonsulent,
agronom Viggo Jensen - Ansat 1961

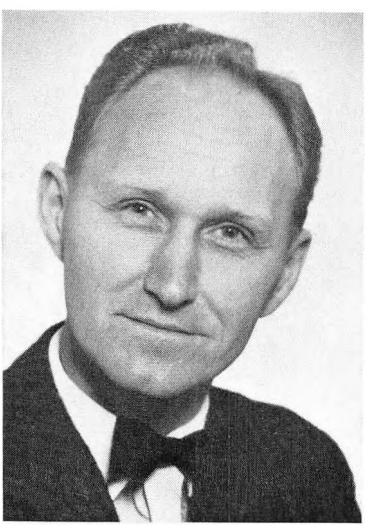

Fjerkrækonsulent,
agronom Gunner Larsen - Ansat 1961

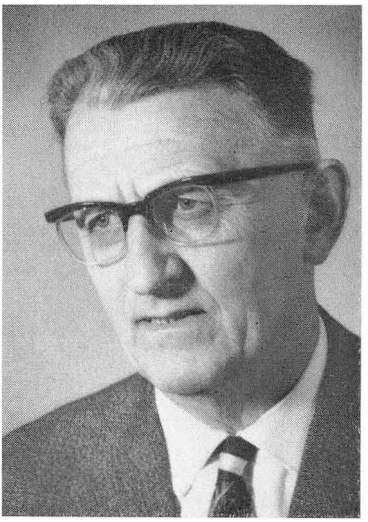

Husdyrbrugskonsulent,
agronom Jens Gravesen - Ansat 1962

Planteavlskonsulent,
agronom J. Kr. Aggerholm - Ansat 1963

Planteavlskonsulent,
agronom H. L. Holm - Ansat 1964

Regnskabskonsulent,
agronom J. Søndergaard - Ansat 1966

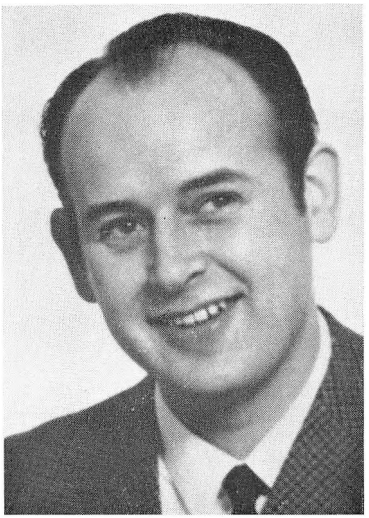

Bygningskonsulent,
arkitekt Egon Østergaard - Ansat 1967

Husholdningskonsulent,
Ingrid Hamann - Ansat 1968

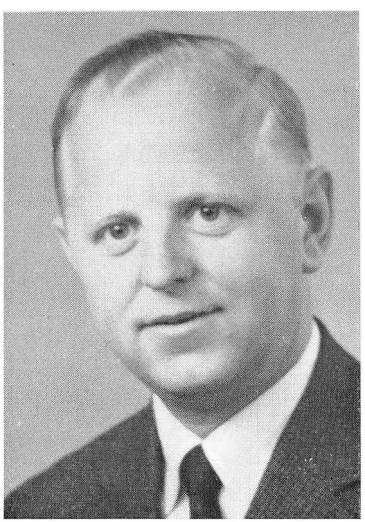

Regnskabskonsulent,
agronom E. Dam Mogensen - Ansat 1968

Regnskabskonsulent,
agronom, Mads Søndergaard - Ansat 1968

Tidligere konsulenter i perioden 1944-69

Planteavlskonsulent J. C. Andersen-Lyngvad – 1919–1965
Bygningskonsulent Hardy Andersen – 1953–1966
Husholdningskonsulent Eli Bendixen – 1930–1968
Hygiejnekonsulent A. O. Billund – 1955–1961
Havebrugskonsulent A. Bødker – 1931–1969
Husdyrbrugskonsulent Børge Davidsen – 1920–1957
Havebrugskonulent K. Johansen – 1946–1951
Planteavlskonsulent O. K. Nielsen – 1956–1960
Regnskabskonsulent Th. Bro Pedersen – 1931–1955
Regnskabskonsulent V. Skovbjerg – 1955–1966
Husdyrbrugskonsulent J. Esp. Sørensen – 1945–1962
Fjerkrækonsulent N. P. Sørensen – 1951–1961

Tidligere udvalgsformænd i perioden 1944-69

Planteavlsudvalget

Gårdejer N. Thyssen, Tylstrup
Forstander Th. Frederiksen, Frederikshøj

Husdyrbrugsudvalget

Gårdejer Peter Gade, Buddum, Skelund
Gårdejer Anders Nielsen, Bakkelygaard, Langholt
Gårdejer Erik Bundgaard, Fuglsang, Nørager
Godsejer J. Ahlmann-Lorentzen, Langholt

Svineavlsudvalget

Forpagter S. Thomsen, Oxholm, Halvrimmen

Havebrugsudvalget

Gårdejer Jørgen Jørgensen, Ajstrup, Sulsted
Gårdejer Alfred Sørensen, Kalstrup, Vægger

Regnskabsudvalget

Gårdejer Hans Pinstrup, Gravlev, Skørping
Gårdejer Niels Bøgh, Mejlby, Arden

Husholdningsudvalget

Fru Johanne Bonde, Veddum
Fru Rigmor Pinstrup, Møldrup, Arden

Ungdomsudvalget

Gårdejer Chr. Poulsen, St. Restrup
Gårdejer Hans Pinstrup, Gravlev, Skørping
Gårdejer Johs, Sloth, Hou, Hals
Gårdejer Chr. Laursen, Bælum
Gårdejer Jens Svoldgaard, Rostrup, Arden

Maskinudvalget

Forstander Th. Frederiksen, Frederikshøj

Bygningsudvalget

Gårdejer Chr. Østergaard, Haldager, Aabybro

Ordningskomiteen

Gårdejer N. C. Nielsen, Bakkelygaard, Langholt
Gårdejer Søren Kjær, Støvring
Gårdejer P. Østergaard, Lunden, V. Hassing

Indkøbs- og Finansieringsforeningen

Gårdejer P. Christensen, Rebild, Skørping

Kvægtorvet

Gårdejer Hans Pinstrup, Gravlev, Skørping

Landbrugsskolen

Gårdejer Hans Pinstrup, Gravlev, Skørping